

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 81 hallituksen esityksestä tapaturmaviraston ja valtiokonttorin eräiden tehtävien muuttamista koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunta on lähettänyt 17 päivänä lokakuuta 1986 valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 154 tapaturmaviraston ja valtiokonttorin eräiden tehtävien muuttamista koskevaksi lainsäädännöksi.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki tapaturmaviraston eräiden tehtävien siirtämisestä valtiokonttorille, jonka mukaan tapaturmavirastosta siirretään valtiokonttorille valtion varoista maksettavat tapaturma-, liikennevahinko- ja rikosvahinkokorvauksia koskevat asiat. Valttiokonttori jo nykyisin käsittelee sellaisia korvausasioita, joilla on sisällöllistä yhteyttä sille siirrettäväksi ehdotettujen asioiden kanssa. Tämän vuoksi hallitus katsoo kaikkien näiden korvausasioiden muodostavan sellaisen kokonaisuuden, että toiminnan tehostamiseksi ne on syytä keskittää saman viraston hoidettaviksi.

Tehtävien siirron johdosta tapaturmaviraston lakkautettavan viran, pysyvaisen toimen tai ylimääräisen toimen haltija siirretään vastaavaan virkaan, toimeen tai ylimääräiseen toimeen valtiokonttorissa.

Koska rikosvahinkokorvauksia koskevat asiat ehdotetaan siirrettäväksi valtiokonttorille, hallituksen esityksessä ehdotetaan rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain säännöksiin tapaturmaviraston tilalle muutettavaksi valtiokonttori.

Rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain mukaan sosiaali- ja terveysministeriö asettaa tapaturmaviraston avuksi lautakunnan käsittelemään korvauksen myöntämistä koskevia periaatteellisia kysymyksiä. Kun rikosvahinkoasiat siirretään tapaturmavirastolta valtiokonttorille, lautakuntaa ei ole enää tarkoituksenmukaista säilyttää sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä. Hallituksen esityksessä lautakunta ehdotetaan siirrettäväksi oikeusministeriön yhteyteen. Hallituksen esityksen mukaan tämä on perusteltua ennen muuta siksi, että rikosvahinkojen korvaamista koskevan lainsäädännön valmistelu kuuluu oikeusministeriölle.

Edelleen hallituksen esityksessä ehdotetaan, että valtiokonttorin tehtäväksi annetaan työterveyshuollon ja muun terveydenhuollon järjestäminen virastoille ja laitoksille. Virastot ja laitokset järjestävät nykyisin säädöksiin perustuvan työterveyshuollon ja muun terveydenhuollon virastojen ja laitosten yhteiskäyttöön perustetuilla työterveysasemilla, omilla työterveysasemilla ja kunnallisissa terveyskeskuksissa. Valtionhallinnon terveydenhuollon kehittämisessä on peruslinjana toiminnan keskittäminen, jolla pyritään yhdenmukaiseen ohjaukseen ja terveydenhuoltopalvelujen rationalisointiin. Valttiokonttorin alaisuudessa toimii tällä hetkellä kaksi alueellista työterveysasemaa, ja sen tehtäväksi on annettu muitakin sellaisia keskitetyn henkilöstöhallinnon hallinto-, toimeenpano- ja valmistelutehtäviä, joiden myötä sille on syntynyt laaja henkilöstöhallintotehtävien asiantuntemus. Tämän vuoksi hallitus esittää, että terveydenhuoltoa kehitettäessä on tarkoituksenmukaista siirtää muidenkin virastojen ja laitosten terveysasemia valtiokonttorin organisaatioon ja antaa sille muutenkin keskeinen asema virastojen ja laitosten terveydenhuollon järjestämisessä.

Valtiovarainministeriötä avustavana elimenä on toiminut terveydenhuoltoa ja työsuojelua koskevien asioiden käsittelemistä ja siinä tarvittavaa yhteistoimintaa varten valtion työterveys- ja työturvallisuusasiain neuvottelukunta. Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että mainittu neuvottelukunta toimisi valtiokonttorin yhteydessä ja että sitä koskeva säännös lisättäisiin valtiokonttorista annettuun lakiin.

Valtiovarainvaliokunta on käsitellyt hallituksen esityksen ja sen perusteluihin yhtyen pitää sitä tarkoituksenmukaisena. Tehtävien siirron jälkeen tapaturmaviraston pääasiallisiksi tehtäviksi jäävät sotilasvammalainsäädäntöön liittyvät asiat. Valiokunta edellyttää, että eri osapuolet yhteistyössä selvittävät, kuinka nämä asiat voidaan vastaisuudessa hoitaa tarkoituksenmukaisimmalla tavalla tehokkaasti ja nykyistä nopeammin.

Valtiokonttorin johtamisedellytysten tehostamiseksi valiokunta on täydentänyt valtiokonttorista annetun lain 3 §:ää siten, että valtiokonttorissa voi olla myös sopimuspalkkainen ylijohtajan virka. Valiokunta ehdottaa, että muutoin hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin muuttamattomina.

Valtiovarainvaliokunta kunnioittaen ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvät ensimmäinen ja toinen lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomina ja että kolmas lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

valtiokonttorista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan valtiokonttorista 13 päivänä tammikuuta 1978 annetun lain (18/78) 3 §:n 1 ja 2 momentti sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin uusi 6 a ja 6 b kohta sekä 2 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 ja 2 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 §

Valtiokonttorissa voi olla pääjohtajan, *ylijohtajan*, johtajan, osastopäällikön, apulaisosastopäällikön, suunnittelupäällikön, toimistopäällikön, ylläkäärin toimistopäällikkönä, ylitarkastajan, erikoistutkijan, asiamiehen, korvauslakimiehen, kamreerin ja esittelijän virkoja sekä apukamreerin, osastosihteerin, toimistosihteerin, pääkirjanpitäjän, kassanhoitajan, kirjanpitäjän,

kanslistin, kirjaajan, apulauskanslistin, konekirjoittajan, toimistovirkailijan, vastaanottoavustajan, ylivahtimestarin, vanhemman vahtimestarin ja vahtimestarin toimia.

Pääjohtajan, *ylijohtajan*, johtajan, osastopäällikön ja ylläkäärin toimistopäällikkönä virat voivat olla sopimuspalkkaisia.

Voimaantulosäännös

(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1986

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, varapuheenjohtaja Muurman (osittain), jäsenet Ajo, Impiö, Joutsenlahti, Koskeniemi, Linna,

Malm, Martikainen, Pohjala, Poutanen, Rosnell, Rönnholm, Sutinen, Tenhiälä ja Tikka sekä varajäsenet Eklund, Hietala, Perho, Savolainen ja Vepsäläinen.